

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἀπὸ τὸ Λεξικόν μου.

Ἀριστοκράτης. Σχπονονόρουσζ.

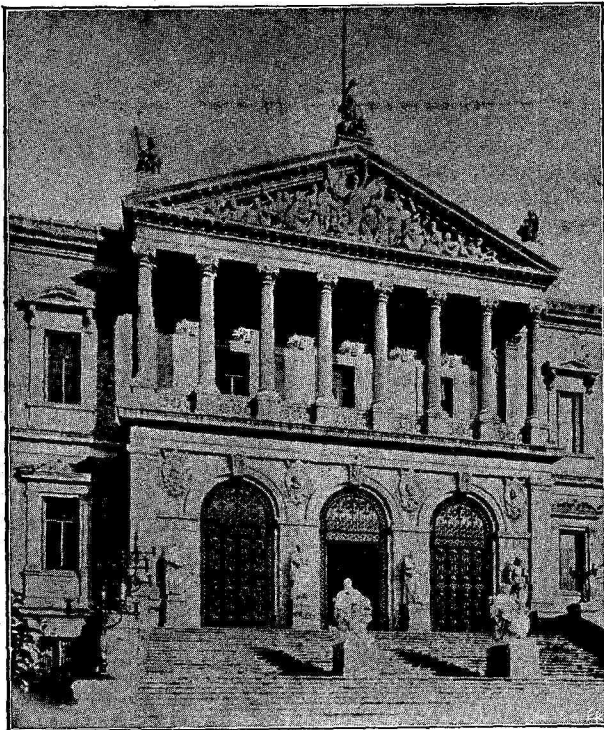
Δικηγόρος. Ἄνθρωπος πληρονώμενος διὰ
νὰ κατασκευάζῃ Γορδίους δεσμούς.

Δάκρυ. Ὑγρὸν θερμπεῦον ἀποτελεσματι-
κῶς τὰ νεῦρα τῶν κυριῶν.

Ψεῦδος. Ἡ προσωπίς τῆς Ἀληθείας.

Δικ.

ΜΑΔΡΙΤΗ

Τὸ Μέγαρον τῆς Εὐλιεθῆκης καὶ τῶν Μουσείων

ΣΤΟΝ ΑΓΑΠΗΤΟ ΜΟΥ ΑΔΕΛΦΟ ΑΝΔΡΕΑ

Εἶνε ἡ τέχνη, ἀδελφέ, ποῦ οὐ καρφόνει
Στοῦ μαρτυρίου τὸ μοῦρο τὸ σταυρό,
Καὶ τὸ σκληρὸ σου βογγητὸ κι'οὶ πόνοι
Σ' ἤχους χρυσοῦς πετοῦν στὸν οὐρανό.

Πίστι ζητοῦσε ὁ ἐνάρετος ποῦ φέρνεις
Τὸ δοξασμένο τ' ὄνομά του ἐσύ·
Πίστι κ' ἐσύ ζητεῖς, γιὰ τοῦτο πέρνεις
Τοῦ μαρτυρίου τοὺς πόνους στὴ ψυχῆ.

Μὲ τοῦ πόνου ξέχειλο τὸ ποτήρι,
Ἡ ψυχὴ σου ξεκίνησε ἀπὸ κεῖ,
Νὰ ψάλλῃς μέσα σ' ἓνα μοναστήρι
Μία ἐνσαρκωμένη δύναμι ἠθική. *)

Ἐγὼ τοὺς λίθους πῶρριξαν νὰ θάψουν
Μία πανουράνια ἰδέα στὴ σκοτεινιά,
Ἐκαμα μαῦρες φλόγες γιὰ νὰ κάψουν
Αὐτῆς τῆς γῆς τὴν πρόσκαιρη χαρὰ.

Αὐτοὺς τοὺς λίθους ἔτρεξα κ' ἐπῆρα
Πύργος νάμαι κ' ἐγὼ στὴν ἀρετῆ,
Αὐτοὺς τοὺς λίθους ἔρριξα στὴ στεῖρα
Καὶ στὴ δειλὴ τριγύρω μας ζωῆ.

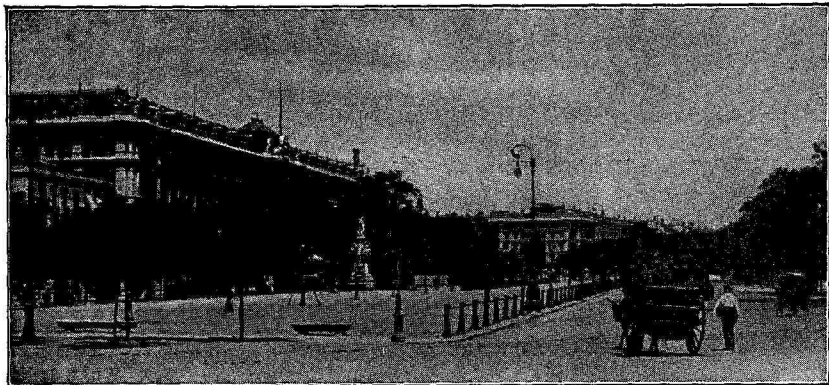
Μ' αὐτοὺς τοὺς λίθους ἔσωσα ἀφ' τὸ χῶμα
Τόσα χρυσᾶ κι' οὐράνια ἰδανικά,
Κι' ἀνοιξα στὴ βροχτὴ κ' ἐγὼ τὸ στόμα
Γιὰ νὰ ἐνωθῶ μὲ τ' ἄγρια τὰ στοιχειά.

Κ' ἐκεῖ ψηλὰ τριγύρισα τὰ πλάτια
Κι' ἀκουσα θεῖο τραγοῦδι ν' ἀντηχῆ
Κ' ἤρθα στὴ γῆ μ' ἐν ἄλλο φῶς στὰ μάτια
Καὶ μὲ καινούρια πίστι στὴ ψυχῆ.

Κι' ἂν σὺ βογγᾷς, κ' ἐγὼ σκληρὰ ματόνω
Τὸ σῶμά μου ποῦ ὁ πόνος τὸ κρατεῖ,
Ὁ σκλάβος κόσμος ἄς μᾶς βλέπῃ μόνο
Σκλάβους στὴν τέχνη καὶ στὴν ἀρετῆ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

1) Ὁ Γούμενος τῆς Ἀναφωνήτρας.

Prado